

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/4539.**

Benyújtás dátuma: **2019-02-13 11:53**

Parlex azonosító: **SIIGWKL10001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Rig Lajos (Jobbik)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Orbán Viktor, miniszterelnök**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: **"Mit tesz a kormány azért, hogy az alábbi mese ne legyen valóság?"**

Tisztelt Miniszterelnök úr!

Egyre több kis településen kering az alábbi mese az áprilisi választási kampány óta. Vajon miért? Mi lehet az oka? Ha valaki ezt megküldené a kormánypárti képviselőknek, vajon lenne, aki magára ismer bármelyik szereplő közül?

Bizonyára a magát „polgári” pártnak nevező Fidesz-KDNP sem nézi jó szemmel azt, ha a valódi polgárisodás helyett egy újfajta feudalizmus alakulna ki a vidéki településeken és a megfélemlítés, egymástól való függés, kiszolgáltatottság határozná meg az ott élők életét.

„A MODERNKORI FEUDALIZMUS, AVAGY MESE A VIDÉKRŐL

Egyszer volt, hol nem volt, volt egy pár száz lelkes kis falu. A település polgármesterét mindenki ismerte és tisztelte. A polgármester nevén szólított valamennyi helyi nyugdíjast, közmunkást, a kisboltban az eladót és azokat is, akik segélyért jöttek a hivatalba. A békés település életére azonban rátelepedett a megfélemlítés. A polgármester félt a kis hűbérúrtól, aki elvárta azt, hogy a "király" támogatásáért cserébe őt kell népszerűsíteni a faluban és meggyőzni a helyieket arról, ha a kis hűbérurat leváltja valaki, akkor a faluba nem érkezik pénz, nem lesz nyugdíj, közmunka, segély, sőt, a házakba migránsok fognak költözni. Innentől kezdve mindenki a saját érdekének érezte azt, hogy a kis hűbérúr elkötelezett híve legyen. A polgármester és a falu többsége így a kis hűbérúrra bízta a jövőjét, az elveit. Egy megfélemlítésen alapuló függési rendszer alakult ki. A polgármester engedelmességet minden kérésnek, ami a hűbérúr népszerűsítését szolgálta, mert szeretett volna eredményt felmutatni, hogy következő alkalommal is megválassza a falu. A nyugdíjas féltette a 90 ezer forintját és a házáat azoktól a migránsoktól, akiket csak a tévében látott. A segélyért sorban álló

rettegett attól, nehogy másnak adják a segélyt, a közmunkásnak pedig a munkája elvesztése, így a napi megélhetése volt a tét. De a hűség nem maradt jutalom nélkül! A létminimum alatt élők számára a krumplira, a kis tüzelőre és a néhány ezer forintos segítségre óriási szükség volt. Elégedettséget éreztek, hogy a hűségükért jár a jutalom. Egy dolgot azonban elveszítettek: a szabadságukat. Azáltal, hogy a kis hűbérúr kezébe adták a sorsukat és teljes elkötelezettséget vállaltak, megtagadták maguktól a gondolkodás szabadságát. Mert bizony, amikor valaki fél, valaki másoktól függ, az az ember nem szabad. Azt az embert irányítják és a tetteit nem saját maga határozza meg, így a gondolkodását sem. Szerencsére azonban minden faluban van kivétel jócskán, akiket úgy hívnak: a remény.”

Kérdezem a tisztelt Miniszterelnök urat, mit tesz a kormány azért, hogy az alábbi mese ne váljon valósággá?

Önök a feudalizmusra, vagy a polgári társadalomra teszik a voksuk?

Tisztelettel:

Rig Lajos